

Juryrapport Prinsjesprijs 2017

De Prinsjesprijs wordt sinds 2013 elk jaar toegekend aan een politicus die in optreden of handelen van bijzondere betekenis is of is geweest voor het gezag van het parlement en voor de vitaliteit van de parlementaire democratie van Nederland. In voorgaande jaren is de prijs uitgereikt aan de voormalig voorzitter en griffier van de Tweede Kamer, respectievelijk Gerdi Verbeet en Jacqueline Biesheuvel, de drie financieel woordvoerders van de 'constructieve oppositie': Wouter Koolmees, Carola Schouten en Elbert Dijkgraaf, aan senator Roel Kuiper, en aan Tweede Kamerlid Pieter Omtzigt. Vanavond reikt de jury de prijs voor de vijfde maal uit.

Die jury bestond dit jaar uit drie leden: drs. Anne Bos, onderzoeker bij het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis, Max van Weezel, parlementair journalist, en Frans Weisglas, oud-voorzitter van de Tweede Kamer.

Nederland is geen mediocratie van Amerikaanse proporties en dat is maar goed ook. Desalniettemin zijn zichtbaarheid en publiciteit ook aan het Binnenhof van groot belang. Bewindslieden en fractievoorzitters zoeken de schijnwerpers op en hun quotes vullen de kranten, *timelines* en radio- en televisieprogramma's. In deze tijd waarin *social media* een nieuwe dimensie aan het mediatijdperk toevoegen is dit begrijpelijk en waarschijnlijk onvermijdelijk.

We zouden bij alle aandacht voor deze kleine groep politici bijna vergeten dat het kloppend hart van onze parlementaire democratie wordt gevormd door álle 150 leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Lang niet al deze rechtstreeks gekozen volksvertegenwoordigers kunnen rekenen op dergelijke publiciteit, waardoor een belangrijk deel van hun werkzaamheden buiten het blikveld blijft van een groot deel van het land. Desalniettemin zijn het vooral deze Kamerleden die de raderen van onze moderne parlementaire democratie draaiende houden. Zij ploegen begrotingen door, bevolken de vele commissies die het parlement rijk is, bijten zich vast in wetsvoorstellen, controleren de uitvoerende macht en specialiseren zich op de verschillende, veelal ingewikkelde dossiers. Dit veeleisende werk stelt de Tweede Kamer in staat om te functioneren als volksvertegenwoordiging: als controlerend orgaan en als medewetgever.

Deze Kamerleden verdienen dan ook meer publieke waardering dan ze op het moment krijgen. Het betreft niet slechts voetsoldaten voor het rekenen met parlementaire meerderheden bij het hoge politieke spel rondom bijvoorbeeld een kabinetsformatie. Integendeel, het zijn vaak vaklui, die met jaren trouwe dienst partij, kiezer en boven al de publieke zaak hebben gediend. Hoewel hun werk niet het meest mediagenieke deel van het parlementair en politiek bedrijf betreft, zijn hun noeste arbeid, ervaring en inzet onmisbaar

voor de positie van het parlement in ons staatsbestel en voor de vitaliteit van de Nederlandse parlementaire democratie.

Drie Kamerleden die na de afgelopen verkiezingen de Kamer hebben verlaten voldoen in het bijzonder aan dit profiel. Alle drie hebben op inspirerende wijze het beroep van Kamerlid, volksvertegenwoordiger en parlementariër vervuld, met een indrukwekkende staat van dienst, opgebouwd gedurende een veeljarig lidmaatschap. Deze noeste werkers zijn langer dan 10 jaar actief geweest binnen fracties en commissies, hebben dikwijls lastige en voor het publiek niet altijd even aansprekende doch belangrijke dossiers onder hun hoede gehad en hebben zo een waardevolle bijdrage aan het parlementair bedrijf geleverd. Als werkbijeen van het parlement hebben ze veelvuldig op de achtergrond geopereerd, maar zonder hun inzet en vakmanschap zou het Nederlandse parlementair bestel significant aan inhoud en aanzien hebben ingeboet. Met het uitreiken van de prijs dit jaar wil de jury ook waardering uitspreken voor de andere Tweede Kamerleden die veelal buiten het zicht van de camera onverdroten hun werk deden en bij de afgelopen verkiezingen plaats hebben gemaakt.

Angelien Eijnsink (PvdA), Sharon Gesthuizen (SP) en Helma Neppérus (VVD) verdienen bijzondere erkenning en waardering voor hun politieke oeuvre als parlementariër. Eijnsink onder meer voor haar voorzitterschap van de vaste Commissie voor Buitenlandse Zaken, haar inzet voor de belangen van veteranen en haar inspanningen in internationaal parlementair verband (een ondergewaardeerd aspect van het parlementaire vak) als vice-voorzitter van de NAVO Parlementaire Assemblee. Gesthuizen voor haar inspanningen op het gebied van asiel- en vreemdelingenzaken, haar grote mate van toegankelijkheid voor mensen in de knel en haar ijver binnen de Commissie voor Economische Zaken. En Neppérus onder meer voor haar voorzitterschap van de Commissie voor het Onderzoek van de Geloofsbrieven, haar inzet als lid van de enquêtecommissie financieel stelsel en haar monnikenwerk voor gecompliceerde fiscale wet- en regelgeving. De jury heeft daarom unaniem besloten om de Prinsjesprijs dit jaar aan hen gezamenlijk toe te kennen.

Den Haag – 7 augustus 2017

Frans Weisglas, voorzitter
Anne Bos
Max van Weezel